

”Hon hade varit den sista att överge hoppet om den som mördade henne”

DET HAR GÅTT fyra år sedan den där soliga dagen i Visby. Ing-Marie Wieselgren mördades, mitt i steget på väg från ett seminarium till ett annat. Mitt på dagen, mitt i vimlet bland politiker, poliser och alla andra Almedalsbesökare.

Mördaren sitter bakom lås och bom och Almedalsveckan lever vidare som en öppen mötesplats. I alla fall nästan. I mitt bakhuvud gnager emellertid frågan som aldrig kommer att få något riktigt svar: varför kunde Ing-Maries engagemang leda till att hon fanns på en dödslista? Hur kunde en psykiatrisamordnare, en person i samhällets tjänst, som med en till synes ousinlig energi kämpade för allas rätt till stöd och vård väcka sådant hat? Visst, det var ett politiskt mord, inspirerat av rasism och kvinnoförakt, av ett besinningslöst hat, och det är väl det som är det enda svaret. Hon var professionell och hon var engagerad och hon var en kvinna.

Jo, hon var utan tvekan kontroversiell. Det vet jag, som följde hennes arbete nära under många år. Hon var anställd av Sveriges kommuner och regioner, men hennes lojalitet fanns hos patienten, den enskilde som behövde stöd och vård. Hon var optimist, övertygad om att det är möjligt att hjälpa alla till ett bättre liv, och därför var hon ofta obekvä. Hon tvekade inte att peka på samhällets brister, att kräva mer av sin egen uppdragsgivare, av sig själv och kollegorna och av de politiskt ansvariga.

Hon hade varit den sista att överge hoppet om den som mördade henne, och när jag tänker på det känns det bottenlöst sorgligt.

ING-MARIE ÄLSKADE ALMEDALEN. Här fick hon en chans att träffa och samtala med många av dem som kan bidra till ett psykiskt hälsosammare samhälle. Under morddagen var hon på gott humör. Två dagar tidigare hade hon hållit i ett semi-

narium om sociala investeringar. Hon och hennes kollegor på SKR överlämnade i slutet av seminariet en färdig modell för hur staten kan hjälpa kommunerna att förstärka och förbättra det förebyggande arbetet.

DET DÅVARANDE STATSRADET Ida Karkiainen (S) tog emot förslaget och reagerade positivt. Idag har vi en annan regering, socialministern heter Jakob Forssmed (KD) och han har tagit förslaget vidare. Idag har regeringen och riksdagen tagit beslut om en modell som i väldigt hög grad liknar den som Ing-Marie Wieselgren lade fram i Almedalen 2022.

För mig är festen förstörd. För mig blir aldrig Almedalsveckan vad den en gång var. Samtidigt är det självklart att återvända.

Jag kommer att vara med vid manifestationen, när Fredrika Bremer-förbundet och andra kvinnoorganisationer manifesterar mot våldet och hatet och hedra Ing-Maries minne. Och jag kommer att delta på seminariet då stiftelsen uppmärksammar att riksdagen har ställt sig bakom förslaget om sociala investeringar.

Engagemanget och vetskapen att hennes arbete förs vidare värmer verkligen, men trots det, den där frågan jag nämnde inledningsvis fortsätter att gnaga i bakhuvudet.

Lasse Stjernkvist är ordförande för Ing-Marie Wieselgrens stiftelse